

28 Турците свираха и се поговори отговорно и лопаса
всичко, което беше ^{поглед} ~~първо~~ на трапезата.

Дядо Пенчо спряше право и да имерв отъ твоя, а баба Драга
на изкаше въ джурата своя....

— Още малко вино! чинки първак турците, като съ
вери едина калдуркь на трапезата. Отъ единия ударъ ма
та се зачуй и кашмир, който беше на край, поведе и съ
сърбом
на на първеза.

— Мехмед, каза взривъ турците, — ти чинки турците
добро — това не е добра работа...

— Да, избраник, изрече е!... и да го взривъ и да го не ч
тинъ — се едно ти хваща! Взривото му лице, спряна още на
безопасно отъ усилваща, която взривъ на крикът му узрив...
Узна донесе вино.

— Духав е, държавъ да в мене! измурина Мехмедъ на Шризи
ловото ^{про} ~~про~~! — пошех... како аметинъ ти?

Презрителна усмивка се ~~появи~~ ^{забави} на добросъдичното взрив
нова лице. Той ситаше за презрително да потидне на
визера на задрисащото, за да уторми ^{ситуацията} ~~ситуацията~~ ^{са} ~~са~~

— Ти си хуре! продуци мой
Мехмедъ и чинка Мехмедъ и се неколко така, що
~~Мехмедъ се неколко~~... но нищо добро не предкасава
този гилъ ауба: всички неколко турците...

Турците свираха. Дядо Пенчо ги отведе въ своята д
на беше пошехано.

Баба Драгана бере хврънаше на леглото. Узна грисеко
сидоме до ней. Дядо Пенчо видзе.

— Лицето на едина турците не ми се додеша, що...